

A Føroya lögtingi 1938.

Pelsdjórahald.

Djurhuus:

Tað eru 5 umsóknir um studning:

- 1) Djóralæknin biður um tingsins ábyrgd fyri einum láni uppá 10.000 kr. til keyp av minkum og blárevum,
- 2) 4 menn í Skopun biðja um tingsins ábyrgd fyri einum láni uppá 3000 kr. til keyp minkum,
- 3) Johannes Magnussen, Vági, biður um eitt lán uppá 1000 kr. til keyp av minkum,
- 4) N. P. Strøm í Vági biður um stuðul soleiðis, at hann skal kunna halda áfram við revaaling. Hann upplýsur, at hann í 1937 hevur keypt 16 stk. av silvurrevum, ið tilsamans við øðrum útreiðslum, húsi og tilfíkum, hevur kostað 12.000 kr., og
- 5) M. J. Jacobsen og Dion Nolsøe, Vági, biðja um stuðul vegna tess, at teirra revahvølpur eru deyðir. Teir keyptu í 1937 9 revar, ið tilsamans kostaðu 4000 kr. umframt revahúsið, hvørs tilfar kostaði 2000 kr.

Umsókn djóralæknans miðar ímóti stovnan av alistøð fyri minkum, blárevum og tilfíkum pelsdjórum. Um djóralæknin er tann rætti maðurin til hetta starv, kann eg ikki úttala meg um. Hann hevur óivað nøkk at gera framman undan.

Hvørtitt tingið hevur pening at jätta til umsøkjara í Skopun og Johannes Magnussen í Vági, má nevndin hugsa um.

N. P. Strøm hevur liðið stórt tap, og tað sama kann sigast um hinar báðar umsøkjara, M. J. Jacobsen og Dion Nolsøe. Tað er eitt serligt óhapp, ið hent er hesar báðar stórnendur menninar, at so nógvir hvølpur skuldu doyggja. Tað er harmuligt, at menninir nú kanska missa revafarmin, men um tingið kann hjálpa nakað í hesum føri, vil eg biðja nevndina hugsa um.

Mitens:

Tingið hevur garanterað fyri ein mann í hvørjari sýslu og kann ikki gera meira fyri revaaling í Føroyum. Nakað annað er stovnan av minkfarmum. Erhvervskommissionen hevur slíkt til viðgerðar.

Danbjørg:

Hesar 5 umsóknir kunnu býttast í 2 partar. Tey 2 seinastu feløgini vil eg umtala fyrst. Peter Strøm liður stórt tap, tá hann ongar hvølpur fekk í vár Dion Nolsøe og M. J. Jacobsen vegna tess, at ungarnir eru deyðir. Hvussu P. Strøm er stillaður økonomiskt, kenni eg ikki. Men Dion Nolsøe veit eg um, at hann hevur eitt maskinverkstað í Vági og hevur stórt lán fyri hetta hús og maskinurnar. Revarnir eru eisini keyptir

uppá lán. Fær hann onga hjálp frá tinginum ella aðrastaðni frá, so kemur hann í sakforarhendur í vetur — og so vita vit, hvussu vorðið ið verður. Sakforarin fer ikki bert avstað við revunum, men hann tekur alt, ið hann fær fatur á, bæði revar, maskinverkstað og sethúsin við. Maðurin kann so ikki eksistera meira. Eg meini, at tingið má hjálpa — so mikið meira, sum løgtingið hevur ein stóran part av skuldini fyri, at illa gongst hjá teim revaigarunum, sum ongan kunnleika hava til revaaling. Hevði tingið havt gingið tær av javnaðarmonnum ávistu leiðir og stovnað alistøð, so kundu menn lært at passa revar og tingið teir uppá lagaliga avbetaling. Men nú er skaðin hendur, og tingið má hjálpa til at bota skaðan aftur. Nú mega menninir fáa hjálp, so teir kunna halda áfram; tí nú eru teir komnir á lagið viðvíkjandi revansan, og teirra erfaring kann koma øðrum tilgóðar, ífall teir fáa loyvi at halda áfram.

Um hinar, ið vilja stovna pelsdjórafarm, vil eg siga, at teir mega fáa hjálp, men bert á tann hátt, at teir skulu fáa ungar á lagalig rindingavilkor frá teirri (ella teim) alistøðum, sum tingið má stovna. Faa teir umtalaðu umsøkjara hjálp — í formi av stuðli ella láni — og soleiðis høvi til at halda áfram við teirra revaaling, so kann tingið halda kontrol við teirra revagerðum og fáa teir at lata alidjór til aðrar umsøkjara. Stovnar tingið eina stóra miðstöðaralistøð t. d. í Havn, so ber til at hava smærri alistøðir úti um bygdin t. d. hjá teim monnum, sum tingið hjálpar við peningi. Eg vóni, at menninir fáa studning ella lán, soleiðis at teir kunnu halda áfram.

Mitens:

Tað almenna hevur hjálpt og kann ikki gera meira. Danbjørg málur sakforararnar nógv svartari, enn teir eru. Teir eru fúst til fyri at hjálpa fólki, eins og læknin hjálpar sjúklingunum.

Davidson:

Tingið hevur veitt 2000 krónur til hvørja sýslu í Føroyum uttan Sandoyar sýslu. Tessvegna vóni eg, at umsøkjara í Skopun fáa tað, teir biðja um. Eg gevi Danbjørg rætt í, at óhappini skyldast ókennskapi.

Dan:

Í Noregi er pelsdjóralæing stórr og hollur vinnuvegur, og hann eigur at styðjast her á landi eins og allir aðrir vinnuvegir bæði á sjógvi og landi. Tað gerst best, um vit fáa eina alistøð ella, sum Danbjørg sigur, eina alimíðstöðu og smærri í hvørjari sýslu undir umsjón av kønum manni — og einum kontrolløri fyri alt landið.

Sakforarar kundu verið til gagns sum ráðgevarar, ífall upp- og nið, tað er tað, sum skot javnaðarflokksins um 2 fastlønstar sakforarar varð framti.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Tip-Top harraklædninger og frakkar

eru vakrastir, halda longest og eru biligastir eftir máti.

J. O. Reinert,
Tórshavn. - Telf. 328.

Vakrir, sera biligir

Klædningar

Biligir góðir, gráir og hvítir

summarskógvar.

Góð og bilig undirklæði.

Ymisk sløg av arbeiðsklæðum.

Ordrar frá bygdunum postsendast!

uf. 5. Trolaradrifitin, uf. 5.
Tveroyri.

FÆRØSK MARGARINE VITA NR. 1.

Vitaminiseret.

er fremstillet af de bedste Raastoffer.

!!

Døgurðamatúr:

Klippfisk,
turran greipifisk

fáa tit í

A. T.

telefon 5.

Kunngerðing.

At roknskapurin fyri Tórshavnar kommunu og elektricitetsverkið fyri árið 1937 er til skjals á Býráðsskrivstovu frá 15. til 29. oktober 1938 frá kl. 12—14, verður her gjørt kunnigt.

Tórshavnar býráð, 13. okt. 1938.

Kokkaskúlin

byrjar 1. november. Menn biðjast um at tekna seg í góðari tíð.

Nærri frágreiðing hjá

J. P. Poulsen,
Tórshavn.

Aftursvar

til

hr. H. P. Klein, Klakksvík.

Tað man vera fyrstu ferð, at blaðmaður hevur rópt eftir hjálp, tá hann hevur skrivað seg fastan. Men mangt er í neyðini nýtt, og Hákon Djurhuus rópti neyðar-róp eftir trimum monnum: Hans P. Klein, Guttorm Matras og Jóhan Hendriksen. Teir tveir vendu sjálvandi tað deysa oyra til, meðan ein blotnaði um hjartað og tók sær av tí neyðar manni. Tað minnir meg á søguna um mannin, sum fór frá Jerusalem til Jeriko og fall millum rovarar. Fyrst kom ein prestur og síðan ein deknur; men teir fóru báðir sína leið og létu hann liggja naknan og hálvdeyðan. Men so kom ein Samariumaður, sum hevði gott hjartalag, og tók tann neyarmannin upp. Til dagligt, meðan Gýðingurin var frískur, hataði hann Samariumannin og roknaði hann javnan við hundin; men tá hjálpti Samariubúgvinn Gýðinginum, nú ið hann lá nakin og blóðdi.

Eg skilji, at tú mín kærri partamaður, Hans P. Klein, er ein bleythjartaður maður eins og hin viðgittu Samariubúgvinn. Tí kanst tú ikki síggja nakran liggja naknum og blóðandi — andiliga sæð. Ja, hartil er ikki stórt at siga; men minst til, at kapitalistar og teirra blaðstjórar unna okkum einki annað enn at verða sundurskræddir. Tú frættur dag og dagliga, hvussu brøðrir og systrar okkara í Spaniu, Týsklandi, Ítalíu o. s. fr. verða meinslað og dripin — ella nú í Sudetarlandinum! Hvussu verða ikki socialistarnir haggreiddir har?

Sudetatýskarnir vildu sleppa heim til Týsklands! Ja, soleiðis sögdu teir; men ikki allir eru glaðir í dag — ikki javnaðarmenn ið hvussu er. Yvirklassin gleðir seg og trakkur hini — alt í tí falska nationala navn. Nationalisman, tjóðskaparkenslan, ið er tað halgasta og besta í mannaálíni, verður av yvirklassanum nýtt sum skálkaskjól fyri at lokka hin fáteka út á hálan ís. Her í Føroyum er lagið tað sama sum aðrastaðni, og her hevur yvirklassin lætt spæl; tí Danir ikki duga at skilja okkara krav í grönlandsmálinum. Men í hesum máli eru allir Føroyingar samdir og royna at troðka á í vón um, at múrurin fellur ella ræsurnar rúmkast. Rumbul í føroyskum kapitalistabløðum er meira av tí, at kapitalistarnir vilja billa fiskimonnum inn, at føroyskir javnaðarmenn hava sín part av skuldini fyri, at Grönland ikki er opnað; men tað veitst tú, hr. H. P. Klein, ógviliga væl, at so er ikki — tvørturímóti.

Tað er fyri ein part rætt, sum tú sigur, at greinin í »Norðlýsinum» handlaði um grönlandsríðið; men helta er bert fyri ein part rætt; tí samstundis nýtti blaðstjórin høvi til at gera álop á nakrar, sum ikki høvdu